

Sejm wyraża aprobatę dla działań Rządu podejmowanych w celu realizacji programu rozwoju ochrony zdrowia i opieki społecznej. Wyraża uznanie pracownikom służby zdrowia oraz służb społecznym za ofiarny trud w dziele ochrony zdrowia społeczeństwa. Sejm wy-

raża również podziękowanie społeczeństwu za świadczenia na Narodowy Fundusz Ochrony Zdrowia i zwraca się o dalszą ofiarność na ten cel.

Marszałek Sejmu: S. Gucwa

176

UCHWAŁA Nr 119 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 września 1983 r.

w sprawie niektórych dodatków do emerytur i rent z tytułu pracy naukowej.

W celu zapewnienia ciągłości wypłaty dodatków naukowych emerytom i rencistom z tytułu pracy w Polskiej Akademii Nauk i jej placówkach naukowych oraz instytutach naukowo-badawczych, a także w innych placówkach uprawnionych do zatrudnienia pracowników naukowo-badawczych, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikom naukowo-badawczym uprawnionym do emerytury lub renty na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin przysługuje dodatek z tytułu pracy naukowej, jeżeli przepracowali co najmniej 15 lat w przypadku emerytury albo 5 lat w przypadku renty inwalidzkiej na stanowiskach wymienionych w § 2:

- 1) w instytutach naukowo-badawczych,
- 2) w Polskiej Akademii Nauk i jej placówkach naukowych,
- 3) w innych jednostkach organizacyjnych uprawnionych w myśl przepisów o instytutach naukowo-badawczych do zatrudniania pracowników naukowo-badawczych.

2. Osobom uprawnionym do renty inwalidzkiej przysługuje dodatek z tytułu pracy naukowej, jeżeli wykonywały tę pracę bezpośrednio przed powstaniem inwalidztwa.

§ 2. Wysokość dodatku z tytułu pracy naukowej wynosi:

- 1) 15% podstawy wymiaru świadczenia, jeżeli uprawniony wykonywał pracę w jednostkach wymienionych w § 1 ust. 1 na stanowiskach: profesora, docenta, adiunkta, starszego kustosa dyplomowanego, kustosa dyplomowanego, starszego asystenta i asystenta,
- 2) 10% podstawy wymiaru świadczenia, jeżeli uprawniony wykonywał pracę w jednostkach wymienionych w § 1 ust. 1 na stanowiskach: adiunkta bibliotecznego, asystenta bibliotecznego, starszego dokumentalisty dyplomowanego, dokumentalisty dyplomowanego, adiunkta dokumentacji naukowej i asystenta dokumentacji naukowej.

§ 3. Przy ustalaniu okresu pracy naukowej wymaganego do przyznania dodatku do emerytury lub renty inwalidzkiej nie wlicza się okresów pracy wykonywanej w wymiarze czasu pracy niższym niż połowa obowiązującego wymiaru.

§ 4. Do okresu pracy naukowej, o której mowa w § 1 i 2, zalicza się okresy pracy w szkołach wyższych na stanowiskach uprawniających do dodatku z tytułu pracy naukowo-dydaktycznej.

§ 5. Dodatek z tytułu pracy naukowej przysługuje niezależnie od dodatku z tytułu posiadania odznaczeń państwowych, dodatku kombatanckiego lub dodatku z tytułu tajnego nauczania.

§ 6. W razie zbiegu prawa do dodatku z tytułu pracy naukowej z prawem do wzrostu emerytury lub renty z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach bądź w szczególnym charakterze przysługuje dodatek lub wzrost tylko z jednego tytułu.

§ 7. Emerytom i rencistom, którym prawo do emerytury lub renty inwalidzkiej zostało przyznane po dniu 31 grudnia 1982 r., dodatek do tych świadczeń z tytułu pracy naukowej przysługuje od dnia przyznania prawa do emerytury lub renty, jednakże za okres nie dłuższy niż:

- 1) od dnia 1 stycznia 1983 r. — jeżeli wniosek o dodatek zostanie zgłoszony do dnia 31 grudnia 1983 r.,
- 2) za okres trzech miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym zgłoszono wniosek o dodatek — jeżeli wniosek ten zostanie zgłoszony po dniu 31 grudnia 1983 r.

§ 8. 1. Podejmuje się wypłatę dodatku do emerytury lub renty inwalidzkiej z tytułu pracy naukowej przysługującego do dnia 31 grudnia 1982 r. w wysokości określonej w uchwale:

- 1) za okres od dnia 1 stycznia 1983 r. — jeżeli wniosek o dodatek zostanie zgłoszony do dnia 31 grudnia 1983 r.,
- 2) za okres 3 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym zgłoszono wniosek o dodatek — jeżeli wniosek ten zostanie zgłoszony po dniu 31 grudnia 1983 r.

2. Kwotę dodatku, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się w kwocie podwyżki świadczeń określonej w art. 123 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267) i realizuje na zasadach ustalonych w art. 123 i 124 tej ustawy.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

177

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 26 września 1983 r.

w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Polskie Towarzystwo Rusycystyczne”.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1976 r. w sprawie uznania Polskiego Towarzystwa Rusycystycznego za stowarzyszenie wyższej

użyteczności (Dz. U. Nr 38, poz. 223) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się statut stowarzyszenia wyższej użyteczności „Polskie Towarzystwo Rusycystyczne”. Tekst statutu zostanie ogłoszony w odrębnym wydawnictwie.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 grudnia 1976 r. w sprawie ustalenia

i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Polskie Towarzystwo Rusycystyczne” (Monitor Polski z 1977 r. Nr 1, poz. 5).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Minister Spraw Wewnętrznych: w z. W. *Požoga*

178

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 28 września 1983 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie terminów ogrzewania obiektów budownictwa ogólnego.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. z 1962 r. Nr 32, poz. 150, z 1971 r. Nr 12, poz. 117, z 1976 r. Nr 12, poz. 71, z 1978 r. Nr 26, poz. 116 i z 1981 r. Nr 17, poz. 83) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 24 marca 1982 r. w sprawie terminów ogrzewania obiektów budownictwa ogólnego (Monitor Polski Nr 10, poz. 73) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 4 dodaje się nowy § 5 w brzmieniu:

„§ 5. 1. Terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego mogą podejmować decyzje o rozpoczęciu lub przerwaniu ogrze-

wania obiektów określonych w § 1, mimo niespełnienia warunków ustalonych w § 2, jeśli jest to uzasadnione:

1) miejscowymi warunkami atmosferycznymi,
2) wielodobową prognozą meteorologiczną,
3) wielkością i rodzajem układu ciepłowniczego.

2. Podjęcie decyzji wymienionych w ust. 1 powinno następować z uwzględnieniem aktualnej sytuacji paliwowo-energetycznej.”

2) dotychczasowe § 5—7 oznacza się jako § 6—8.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa i Energetyki: *C. Piotrowski*

179

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 27 września 1983 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 196 Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1977 r. w sprawie lokalizacji inwestycji.

1. Na podstawie § 2 uchwały nr 92 Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1983 r. zmieniającej uchwałę w sprawie lokalizacji inwestycji (Monitor Polski Nr 29, poz. 155) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst uchwały nr 196 Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1977 r. w sprawie lokalizacji inwestycji (Monitor Polski z 1978 r. Nr 1, poz. 6, z 1981 r. Nr 9, poz. 73 i Nr 24, poz. 214 oraz z 1983 r. Nr 29, poz. 155), z uwzględnieniem zmian wynikających z uchwały nr 92 Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1983 r. oraz z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu oraz z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów, punktów i liter.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje następujących przepisów:

1) § 23 uchwały nr 196 Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1977 r. w sprawie lokalizacji inwestycji (Monitor Polski z 1978 r. Nr 1, poz. 6) w brzmieniu:

„§ 23. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

2) § 2 uchwały nr 67 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1981 r. zmieniającej uchwałę w sprawie lokalizacji inwestycji (Monitor Polski Nr 9, poz. 73) w brzmieniu: „§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

3) § 14 uchwały nr 192 Rady Ministrów z dnia 7 września 1981 r. w sprawie rozwoju małej energetyki wodnej (Monitor Polski Nr 24, poz. 214) w brzmieniu: „§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

4) § 3 uchwały nr 92 Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1983 r. zmieniającej uchwałę w sprawie lokalizacji inwestycji (Monitor Polski Nr 29, poz. 155) w brzmieniu:

„§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów: w z. W. *Jabłoński*

Załącznik do obwieszczenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 27 września 1983 r. (poz. 179)

UCHWAŁA Nr 196 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 grudnia 1977 r.

w sprawie lokalizacji inwestycji.

Rada Ministrów uchwała, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Lokalizacja inwestycji powinna zapewniać przedsiębiorstwom inwestycyjnym najbardziej korzystne

warunki realizacji i eksploatacji, przy zachowaniu wymagań ochrony środowiska.

2. Podstawę do ustalenia lokalizacji inwestycji stanowi długofalowa polityka społeczno-gospodarcza Państwa, znajdująca swoje odbicie w: